

Den ovenstaaende § 5 er enslydende med et Forslag, der i forrige Rigsdagssamling stilledes af et Mindretal af Folketingsudvalget. I Bemærkningerne til det forelagte Lovforslag nævnes, hvilke juridiske Forretninger der nærmest er tænkt paa. Det nævnes, at en saadan Ordning har et Forbillede i den i de sønderjydske Landsdele forinden Genforeningen gældende, og den har i de nævnte Landsdele, hvor det Forhold, at Dommerfuldmægtigene havde Adgang til at drive private juridiske Forretninger, var ukendt, virket til Befolkningens Tilfredshed.

Ved 1. Behandling blev Lovforslaget velvilligt omtalt af alle Partiordførerne, om end der navnlig af Venstres Ordfører krævedes Ændringer deri.

Af det samlede Udvalg i Folketinget stilledes to Ændringsforslag, det ene om en ny Affattelse af § 2, der tilsigtede at gøre det utvivlsomt, at der paa Kontorholdsloven alene skal træffes Bestemmelse om Antal og Lønning af de i Paragraffen omhandlede Fuldmægtige, medens der for det øvrige Personale alene vil være at fastsætte en samlet Medhjælpssum for hvert Embede. Det andet Ændringsforslag gik ud paa at lade § 4 om praktisk Uddannelse af det juridiske Personale i Centraladministrationen udgaa, og Ændringsforslaget var „begrundet i den Opfattelse, at det er naturligere, at dette Spørgsmaal, der er behandlet i Administrationskommissionens 2den Betænkning Kap. IV. p. 128—34, ordnes ved den almindelige Tjenestemandsløvgivning i Stedet for ved det her behandlede særlige Lovforslag.“

I øvrigt har, siges det i Betænkningen, Drøftelserne i Udvalget især drejet sig om Bestemmelserne i Lovforslagets § 5. Der var i Udvalget Enighed om at anmode Justitsministeriet om en nærmere Udformning af denne Paragraf, saaledes at det af Paragraffen fremgik, *hvilke* juridiske Forretninger man paa-tænkte at give Adgang til at faa udført paa den angivne Maade. Som Svar paa denne Anmodning modtog Udvalget et Forslag fra Justitsministeriet. I Udvalget blev nu vel den Opfattelse gjort gældende, at sidstnævnte Forslag i det væsentligste kunde tiltrædes, men det viste sig ikke muligt at opnaa Enighed. Da hertil kom, at saavel Den danske Dommerforening som Sagsførerraaet i modtagne Skrivelser gjorde en Række Betragtninger gældende, der i hvert Fald syntes at have Krav paa nærmere Overvejelse, og da det maatte anses for særdeles ønskeligt at faa gennemført Lovforslagets Hovedbestemmelser i indeværende Rigsdagssamling, og da endelig Reglerne i Lovforslagets § 5 saavel efter det oprindelige Lovforslag som efter det senere fra Justitsministeriet modtagne Forslag til en nærmere Udformning af Paragraffen først skal træde i Kraft fra det Tidspunkt, da Statsansættelse af Dommerfuldmægtige er gennemført, henstillede et *Flertal* (Udvalget undtagen Blang,